

Joelin kirja ja laodikealainen seitsemännen päivän adventtikirkko – numero kolmetoista

Jeff Pippenger

2025-12-18

Numero kolmetoista

Käsitlemme parhaillaan vuoden 1863 profeetallista vertauskuvaa. Olemme keskittäneet huomiomme raamatulliseen Kaadekseen vertauskuvana muinaisen Israelin kapinasta ”lepoa” vastaan, mikä johti heidän kuolemaansa ajanjakson kuluessa, joka huipentui Kaadeksessa, ja siten havainnollistaa Jeremian ”vanhojen polkujen” hylkäämistä vuonna 1863, jolloin 3. Mooseksen kirjan kahdeskymmeneskudes lukuun sisältyvät ”seitsemän aikaa” hylättiin.

Tavoitellessamme sitä valoa, joka liittyy Kaadekseen ja vuoteen 1863, olemme tunnistanee ne kymmenen koetusta, jotka ulottuivat Kaadekseen saakka. Olemme määritelleet kolme ensimmäistä koetusta mannakoetuksiksi. Nämä kolme vaihetta voidaan esittää joko ihmeinä tai koetuksina, ja sapatin lepo ensimmäisenä kymmenestä koetuksesta vastaa kymmenettä koetusta, jonka Paavali Hebrealaiskirjeessä niin selvästi yksilöi ”levoksi”. Kymmenellä koetuksella on alfa-lepo ja omega-lepo.

Ei ole merkitystä sillä, miten profetian tutkija haluaa määritellä sen ”levon”, jonka heprealaiset hylkäsivät Kaadeksessa—for profeetallisesti jokainen ”lepo” (rivi rivin päälle) viittaa siihen ”lepoon ja virvoitukseen”, joka on myöhäissade. Kaades on ensisijainen vertauskuva myöhäissateen sanoman hylkäämisestä ja myös myöhäissateen kokemuksesta, sillä se sinetöiminen, joka toteutetaan sadan neljäkymmenen neljän tuhannen kohdalla Kaadeksessa, on asettumista totuuteen sekä ”älyllisesti että hengellisesti”.

”Heti kun Jumalan kansa sinetöidään otsaansa — kyse ei ole mistään sinetistä tai merkistä, joka voidaan nähdä, vaan asettumisesta totuuteen sekä älyllisesti että hengellisesti, niin ettei heitä voida horjuttaa — heti kun Jumalan kansa on sinetöity ja valmistettu ravistelua varten, se tulee. Tosiaankin, se on jo alkanut; Jumalan tuomiot ovat nyt maan päällä varoitukseksemme, jotta tietäisimme, mitä on tulossa.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1161.

Vakiintua ”totuuteen” ”älyllisesti” merkitsee line upon line -menetelmän hyväksymistä ainoaksi ja yksinomaiseksi pyhitetyksi lähestymistavaksi Jumalan Sanan tutkimisessa. Tämä suppea lähestymistapa vahvistettiin oikeaksi lähestymistavaksi elokuussa 1840, jolloin ”multitudes were convinced of the correctness of the principles of prophetic interpretation adopted by Miller and his associates, and a wonderful impetus was given to the advent movement.” ”Ihmeellinen vauhti” merkitsee Pyhän Hengen voiman ilmenemistä, joka lähetti ensimmäisen enkelin sanoman ympäri maailmaa vuonna 1840.

Ne, jotka osallistuivat siihen työhön, joka edusti ”ihmeellistä liikevoimaa”, saivat Pyhän Hengen voimasta voiman tehdä juuri tuon työn. Pyhä Henki ilmaisi voimansa ainoastaan niiden

keskuudessa, jotka olivat hyväksyneet pyhän menetelmän. Pyhä Henki ilmaisi voimansa ainoastaan niissä, jotka olivat hyväksyneet pyhän menetelmän.

Asettuminen totuuteen älyllisesti on rivi rivin päälle -metodologian hyväksymistä, ja tämän rivi rivin päälle -metodologian ”hyväksyminen” esitetään laodikealaiselle sydämen oven avaamisena Laodikean Sanansaattajan sisääntuloa varten Pyhän Hengen persoonassa. Tämän pyhän metodologian hyväksyminen tuo Pyhän Hengen voiman niiden mieleen, jotka asettuvat totuuteen älyllisesti. Tuon metodologian hyväksyminen synnyttää hengellisyyden, jota kuvataan jumaluuden ja ihmisyyden yhdistymisenä. Raamatullisen rivi rivin päälle -metodologian soveltaminen, kun siihen sekoittuu usko, esitetään totuuteen älyllisesti asettumisena, eikä sitä totuutta (sanomaa), jonka metodologia tuottaa, voida erottaa Jeesuksesta, joka on Sana. Hänen Sanansa sanoman vastaanottaminen on Pyhän Hengen vastaanottamista mieleesi. Näin ollen totuuteen älyllisesti asettuminen synnyttää sen hengellisen kokemuksen, joka saa Jumalan hyväksynnän sinetin.

Kades oli muinaisen Israelin viimeinen koetus. Joelin kirjassa esiintyvät kaksi viinijuojien luokkaa erotetaan toisistaan ja tehdään toisistaan erottuviksi sen perusteella, hylkäävätkö vai hyväksyvätkö ne myöhäissateen sanoman, jonka Joel määrittelee ”uudeksi viiniksi” vastakohtana käyneelle viinille, jota toinen luokka juo. Joelin ”uusi viini” on Paavalin ”lepo” Heprealaiskirjeen luvuissa kolme ja neljä. Se on myös se, mitä Jesajan ”Efraimin juopuneet” kieltäytyvät ”kuulemasta” — ne, ”joille hän sanoi: ’Tässä on lepo, antakaa väsyneen levätä, ja tässä on virvoitus’; mutta he eivät tahtoneet kuulla. Niin Herran sana oli heille käsky käskyn päälle, käsky käskyn päälle, sääntö säännön päälle, sääntö säännön päälle, vähän tänne, vähän tuonne; jotta he menisivät ja kaatuisivat selälleen ja murskaantuisivat ja joutuisivat paulaan ja tulisivat vangituiksi.”

Olemme todenneet, että Aaronin kultaisen vasikan kapina edustaa niitä ”kahta” niistä kymmenestä koetuksesta, jotka päättyvät Kadesissa. Tuon koetuksen jakautuminen kahdeksi koetuksiksi on sopusoinnussa myöhäissateen koetusajan kanssa, jota edustaa ”pedon kuvan koetus”, ja se on se koetus, joka ratkaisee Jumalan kansan kohtalon. Ilmestyskirjan kolmastoista luku yksilöi ”kapinan”, sillä luku ”kolmestoista” edustaa kapinaa.

Luku alkaa paavillisella meripedolla, joka on maan päällä tapahtuvan kapinan ensisijainen vertauskuva, sillä Daniel osoittaa sen olevan se valta, joka puhuu suuria sanoja Korkeinta vastaan. Tätä kapinaa seuraa maapedon, Yhdysvaltojen, kapina; sen jälkeen se pakottaa koko maailman seuraamaan omaa kapinansa esimerkkiä. Luvun kolmannen kapinan malli löytyy näistä kolmesta kapinasta ensimmäisestä, joka esitetään meripetona, Vatikaanin vertauskuvana. Jakeessa yksitoista Yhdysvallat puhuu lohikäärmeen tavoin ja muodostaa siten pedolle kuvan — Vatikaanin kuvan. Jakeesta kaksitoista eteenpäin Yhdysvallat pakottaa maailman tekemään samoin. Aaronin kapina on kaksijakoinen ja edustaa ensiksi Yhdysvaltojen kapinaa ja sitten koko maailman kapinaa, kun Vatikaanin maailmanlaajuinen kuva pannaan täytäntöön.

Aaronin kapina yksilöi molemmat ajanjaksot, joita kuvataan epäjumalanpalveluksena silloin, kun Mooses ei ollut läsnä, ja sitä seuranneena epäjumalanpalveluksena silloin, kun Mooses oli läsnä. Mooses oli saanut Lakia, ja edustaa sen vuoksi Jumalan Lakia kapinan jakokohtana. Aaroniin

kultainen vasikka-pedon kuva edustama koetus on vuoden 1863 koetus.

Se on sunnuntailain koe, joka merkitsee rajalinjaa elämän ja kuoleman välillä. Se on rajalinja luvatus maan tai erämaassa tapahtuvan kuoleman välillä, rajalinja pedon merkin tai Jumalan sinetin välillä, rajalinja laodikealaisen Sebnan tai filadelfialaisen Eljakimin kohtalon välillä. Ensimmäiset kolme koetta, joita manna edustaa, symboloivat sapatin ja sunnuntain välistä kiistaa, samoin kuin kymmenes koe. Aaronin kultaisen vasikan kapinassa ilmenevä rajalinja, joka edustaa sekä viidettä että kuudetta koetta, on sunnuntailaki.

Neljäs koe on Massa'n vesi, jonka nimi merkitsee ”koettelemista”, ja ”Meriba”, joka merkitsee ”Jehovan tunnusmerkkiä”, ja se sijaitsee kohdassa 2. Mooseksen kirja 17:1–7, missä se suoraan määritellään ”Herran koettelemiseksi”.

Ja koko Israelin lasten seurakunta lähti Siinin erämaasta vaelluksillensa Herran käskyn mukaan ja leiriytyi Refidimiin; eikä siellä ollut kansalle vettä juoda. Sentähden kansa riiteli Mooseksen kanssa ja sanoi: Anna meille vettä juodaksemme. Ja Mooses sanoi heille: Miksi riitelette minun kanssani? Miksi kiusaatte Herraa? Ja kansa janosi siellä vettä; ja kansa napisi Moosesta vastaan ja sanoi: Minkätähden olet tuonut meidät Egyptistä, surmataksesi meidät ja lapsemme ja karjamme janolla?

Ja Mooses huusi Herran puoleen sanoen: Mitä minä teen tälle kansalle? He ovat jo vähällä kivittämään minut.

Ja Herra sanoi Moosekselle: Mene kansan edellä ja ota mukaasi Israelin vanhimmista; ja ota käteesi sauvasi, jolla löit virtaa, ja mene. Katso, minä seison siellä sinun edessäsi kalliolla Hoorebissa; ja sinun on lyötävä kalliota, niin siitä on tuleva vettä, että kansa saisi juoda. Ja Mooses teki niin Israelin vanhimpien nähden.

Ja hän antoi sille paikalle nimeksi Massa ja Meriba Israelin lasten riitaisuuden tähden ja siksi, että he kiusasivat Herraa sanoen: Onko Herra meidän keskellämme vai ei? 2. Moos. 17:1–7.

“Massalla” kuvattu koetus ja “Meriballa” kuvattu tunnusmerkki ovat profeetallinen alfa, joka kohtaa profeetallisen omegansa, kun Mooses lyö samaa Kalliota toisen kerran. Tämä merkitsee, että kymmenestä yllytyksestä neljäs on edustettuna Kadesissa, sillä toinen Kades on se paikka, jossa Mooses kapinassa lyö Kalliota. Tämä osoittaa, että Kades symbolina sisältää veden koetuksen, joka synnyttää tunnusmerkin.

Veden koetus, joka tuottaa lippumerkin, on myöhäissateen sanoman koetus. Vuosi 1863 oli se ajankohta, jolloin lippumerkin olisi pitänyt tulla kohotetuksi, mutta valitettavasti; vuosi 1863 oli vain ensimmäinen Kades, ja toinen Kades on pian tulevan sunnuntailain yhteydessä. Massa ja Meriba edustavat lopullista koetusta sadalletuhannelle neljällekymmenelletuhannelle juuri ennen kuin heidät kohotetaan lippumerkiksi sunnuntailain aikana. Kristuksen kuolemaa ei järjestänyt Rooman valta eikä juutalaisten valta. Tuo valta oli valtuutettu taivaan neuvonpidossa aikakausia ennen ristiä. Mooses käytti sauvaansa, sauva, jonka Jumala itse oli voidellut, lyödäkseen Kalliota — mutta vain yhden kerran. Tuo Kallio on innoituksen mukaan esitetty vuosien 1840–1844 sanomina, jotka ovat vanhat perustavat totuudet ja edustavat vanhurskaiden polkua. Massan

edustamassa koetuksessa pelastava vesi on vesi, joka virtaa esiin vanhojen polkujen Kalliosta. Tuo vesi koettelee ja tuottaa kaksi luokkaa: toisen pedon merkkiä varten ja toisen Jumalan sinettiä varten, niin kuin Jumalan sinetti on niiden päällä, jotka on kohotettu lippumerkiksi, Meriban edustamalla tavalla.

Temppeli valmistui ennen Artakserkseen kolmatta määräystä, mikä vahvistaa, että milleriläinen temppeli, jonka Kristus rakensi neljänäkymmenenäkuutena vuotena vuodesta 1798 vuoteen 1844, valmistui ennen kolmatta enkeliä, jota edustaa kolmannen määräyksen saapuminen.

Sataneljäkymmentäneljätuhatta sinetöidään juuri ennen sunnuntailakia, jolloin heidät sitten korotetaan helluntain esikoishedelmien viirimerkkilahjana, niin kuin muinaisina päivinä. Massa ja Meriba ilmaisevat vesikokeen, jota edustaa Keskiyön huudon sanoma ensimmäisen ja kolmannen enkelin historiassa.

Jumalallisuuden yhdistämistä ihmisyyteen kuvataan myös kahden temppelin yhdistämisenä. Sitä kuvataan myös avioliittona, jossa mies ja nainen, tai naispuolinen temppeli ja miespuolinen temppeli, liitetään yhteen ja heistä tulee yksi liha. Kristus pystytti milleriittien temppelin johdattaakseen heidät taivaalliseen temppeliinsä, jossa he löytäisivät ”levon”, jota vuoden 1844 historiassa edusti seitsemännen päivän sapatti.

Kun tämä ymmärrys Massasta ja Meribasta neljäntenä koetuksena sijoitetaan avautuvan koetuksen väliin, joka myös edustaa kolmea koetusta, ja jonka jälkeen seuraa viidennen ja kuudennen koetuksen sunnuntailaki — silloin voit nähdä, mutta vain jos olet halukas näkemään, että kolmiosainen mannakoetus on ensimmäinen koetus, jota seuraa koetus, joka edeltää Aaronin kultaisen vasikan kolmatta kaksiosaista koetusta. Massa ja Meriba esitetään yhdessä, sillä vain toisen enkelin sanomassa sijaitsee profeetallinen ”kahdentuminen”. Mannan kolme ensimmäistä koetusta ovat ensimmäisen enkelin sanoma. Massan ja Meriban koetus on toisen enkelin sanoma, ja Aaronin kapina on kolmannen enkelin sanoma.

Viides koetus on Aaronin kultaisen vasikan koetus, joka alkaa epäjumalanpalveluksen ilmentymällä silloin, kun kapinalliset luulivat alastoman kapinansa olevan kätkeytyä Jumalalta.

Ja kun kansa näki, että Mooses viipyi vuorelta laskeutumisessaan, kansa kokoontui Aaronin luo ja sanoi hänelle: Nouse, tee meille jumalat, jotka käyvät meidän edellämme; sillä tästä Mooseksesta, miehestä, joka toi meidät Egyptin maasta, emme tiedä, mitä hänelle on tapahtunut. Niin Aaron sanoi heille: Repikää irti kultaiset korvarenkaat, jotka ovat vaimojenne, poikienne ja tyttärienne korvissa, ja tuokaa ne minulle. Ja kaikki kansa repi irti kultaiset korvarenkaat, jotka olivat heidän korvissaan, ja toi ne Aaronille. Ja hän otti ne heidän käsistään ja muovasi sen kaivertimella, tehtyään siitä valetun vasikan; ja he sanoivat: Nämä ovat sinun jumalasi, Israel, jotka toivat sinut Egyptin maasta. Ja kun Aaron näki sen, hän rakensi alttarin sen eteen; ja Aaron kuulutti ja sanoi: Huomenna on Herran juhla.

Ja he nousivat varhain seuraavana aamuna ja uhrasivat polttouhreja sekä toivat yhteysuhreja; ja kansa istutui syömään ja juomaan, ja nousi sitten karkeloimaan. 2. Moos. 32:1–6.

Kuudes koetus on kultaisen vasikan kapinan toinen vaihe, jolloin Mooses palaa vastaanotettuaan kymmenen käskyä. Mooses kysyy: ”Kuka on Herran puolella?” enemmistö pysyi passiivisena tai

asettui epäjumalanpalvelijoiden puolelle ja ilmensi samaa kapinaa avoimesti välittäjän läsnä ollessa.

Viides ja kuudes koetus esikuvallisesti selvästi viittaavat sunnuntailakiin ja vastaavat sitä. Elia Karmelinvuorella esittää samanlaisen kysymyksen kuin Mooses. Valitkaa tänä päivänä, ketä tahdotte palvella, viittaa sunnuntailain koetukseen. Pedon kuvan koetuksen symboliikka viittaa sunnuntailakiin. Leeviläisten jakautuminen Aaronin kertomuksessa ja kahdentoista heimon jakautuminen kertomuksessa Jerobeamin kahdesta kultaisesta vasikasta osoittavat viisaiden ja tyhmien jakautumisen sunnuntailain kohdalla. Sister White todistaa, että laodikealaiset ovat tyhmit neitsyet, ja sen vuoksi neitsyiden jakautuminen sunnuntailain kohdalla on laodikealaisten ja filadelfialaisten jakautuminen. Viides ja kuudes koetus, jotka ovat yksi kaksiosainen koetus, vastaavat sunnuntailakia, mikä merkitsee, että ne vastaavat vuotta 1863 ja Kadesia.

2. Mooseksen kirjan luvut kolmekymmentäkaksi ja kolmekymmentäkolme täyttyvät aivan samana päivänä, vain muutamien tuntien välein, ja tuo päivä on esikuva vuodesta 1863 ja Kadesista. Luvussa kolmekymmentäkolme Mooses pyytää saada nähdä Jumalan kirkkauden. Sen tähden näemme Mooseksen viidennessä ja kuudennessa yllytyksessä muuttuvan sadaksineljäkymmeneksineljäksituhanneksi. Sama Mooses on myös Kadesissa lyömässä Kalliota toisen kerran ja edustaa siten luokkaa, jonka Kallio murskaa, koska he kieltäytyivät lankeamasta sen päälle. Tuo Kallio on sanoma, ja sen vuoksi Kadesissa on kaksi Mooseksen vertauskuvaa, joista toinen ilmaisee Jumalan kirkkautta ja toinen hylkää Kallion.

“Olkoon ne, jotka seisovat Jumalan vartijoina Siionin muureilla, miehiä, jotka kykenevät näkemään vaarat ennen kansaa — miehiä, jotka osaavat erottaa totuuden erehdyksestä, vanhurskauden vääryydestä.

”Varoitus on annettu: mitään ei saa päästää sisään, mikä horjuttaisi sen uskon perustusta, jonka varaan olemme rakentaneet siitä asti, kun sanoma tuli vuosina 1842, 1843 ja 1844. Minä olin tässä sanomassa, ja siitä lähtien olen seisonut maailman edessä uskollisena sille valolle, jonka Jumala on meille antanut. Me emme aio siirtää jalkojamme siltä perustalta, jolle ne asetettiin, kun päivä päivältä etsimme Herraa hartaassa rukouksessa etsien valoa. Luuletteko, että voisin luopua siitä valosta, jonka Jumala on minulle antanut? Sen tulee olla kuin iankaikkinen kallio. Se on ohjannut minua siitä asti, kun se annettiin.” Review and Herald, 14. huhtikuuta 1903.

Yksi ”Moses Kadeshissa” -symbolin ilmauksista on se, että hän lyö Kalliota sauvalla, joka on auktoriteetin vertauskuva. Ensimmäisellä kerralla kyseessä oli Jumalan auktoriteetti ja toisella kerralla ihmisen auktoriteetti. Se luokka, jota Mooses toisessa Kadeshissa edustaa, esitetään Efraimin juoppoina, jotka käyttävät teologista auktoriteettiaan (sauvaa) hyökätäkseen myöhäissateen sanomaa vastaan, joka on vuosien 1840–1844 vanhojen polkujen sanoma.

Kaikki vuosina 1840–1844 annetut sanomat on nyt esitettävä voimallisesti, sillä monet ihmiset ovat menettäneet suuntansa. Sanomien tulee mennä kaikkiin seurakuntiin.

Kristus sanoi: ’Autuaat ovat teidän silmänne, sillä ne näkevät, ja teidän korvanne, sillä ne kuulevat. Sillä totisesti minä sanon teille: monet profeetat ja vanhurskaat miehet ovat halunneet nähdä sitä, mitä te näette, eivätkä ole nähneet, ja kuulla sitä, mitä te kuulette, eivätkä

ole kuulleet' [Matthew 13:16, 17]. Autuaat ovat ne silmät, jotka näkivät sen, mikä nähtiin vuosina 1843 ja 1844.

”Sanoma annettiin. Eikä sanoman toistamisessa tulisi olla viivytystä, sillä aikojen merkit täyttyvät; päätöstyö on tehtävä. Suuri työ tehdään lyhyessä ajassa. Jumalan määräämänä annetaan pian sanoma, joka paisuu suureksi huudoksi. Silloin Daniel on seisova osaansa saadakseen antaa todistuksensa.” Manuscript Releases, osa 21, 437.

Mannan ensimmäinen koetus on kolme koetusta. Kymmenestä koetuksesta viimeinen on kolmannen enkelin koetus. Sekä ensimmäinen että viimeinen edustavat ”lepoa” koetuksen vertauskuvana. Ensimmäinen koetus on kolme koetusta, edustaen ensimmäistä enkeliä, jota seuraa toinen enkeli, mutta neljäs koetus, jossa sinetöiminen ja lipuksi korottaminen tulevat esitetyiksi, on represented by Massa and Meribah. Kolmas enkeli, jota viides ja kuudes koetus edustavat, on kolmas koetus, joka seurasi Massan ja Meriban toista koetusta sekä mannan ensimmäistä koetusta.

Luvuissa 4. Moos. 11:1–3 esitetty kapina Taberassa on seitsemäs koetus. Jakeita, jotka johdattavat uskon tulikokeeseen ja joita edustaa ”Tabera”, joka merkitsee ’palamispaikkaa’, edeltävät jakeet, jotka osoittavat Jumalan kansan vaelluksen erämaan halki. Kymmenennessä luvussa ilmenevä kärsimättömyys asetetaan vastakohtaksi niille sadalleneljällekymmenelleneljälletuhannelle, jotka seuraavat Karitsaa, mihin ikinä Hän meneekin. Nämä ovat niitä, joilla on pyhien kärsivällisyys, mutta muinainen Israel ilmensi kymmenennessä luvussa kärsimättömyyttä, joka johtaa heidän tuliseen koettelemukseensa yhdennessätoista luvussa.

Ja he lähtivät Herran vuorelta kolmen päivän matkan; ja Herran liitonarkki kulki heidän edellään tuon kolmen päivän matkan ajan etsimässä heille lepopaikkaa. Ja Herran pilvi oli päivällä heidän yllään, kun he lähtivät leiristä. Ja tapahtui, että kun arkki lähti liikkeelle, Mooses sanoi: Nouse, Herra, ja hajotettakoon sinun vihollisesi, ja paetkoot sinun vihaajasi sinun kasvojesi edestä. Ja kun se pysähtyi, hän sanoi: Palaja, Herra, Israelin kymmenientuhansien tykö. 4. Moos. 10:33–36.

Seuraava jae tuo esiin Tabeeran kapinan.

Ja kun kansa napisi, se oli Herralle vastenmielistä; ja Herra kuuli sen, ja hänen vihansa syttyi; ja Herran tuli paloi heidän keskellään ja kulutti ne, jotka olivat leirin äärimmäisissä osissa. Niin kansa huusi Mooseksen puoleen; ja kun Mooses rukoili Herraa, tuli sammui. Ja hän antoi sille paikalle nimeksi Tabera, koska Herran tuli oli palanut heidän keskellään. 4. Moos. 11:1–3.

Ärsytys, joka seurasi tulen ilmestymistä, oli liharuoan himo, ja se on kahdeksas koetus. Tämä löytyy 4. Mooseksen kirjasta 11:4–34. Valittaminen Taberassa edustaa turmeltunutta korkeampaa luontoa, kärsivällisyyden puutetta, ja kapina Egyptin lihapatojen himoa kohtaan edustaa alempaa luontoa. Tuli edustaa liiton Sanansaattajan tulessa tapahtuvaa puhdistusta Malakian kolmannessa luvussa, sillä profeetallisesti Taberah merkitsee palamispaikkaa, ja palamispaikka Jumalan profeetallisessa Sanassa sijaitsee Malakian kolmannessa luvussa, jossa tuli tuottaa kärsimättömän luokan, joka on määrätty puhdistettavaksi, ja kärsivällisen luokan, joka puhdistetaan ylöskohotettuna uhrilahjana.

Ne, joita Mooses edustaa Taberan korkeamman ja alemman luonnon kaksinkertaisessa koetuksessa, ovat ne sata neljäkymmentäneljä tuhatta, jotka ovat juurtuneet totuuteen sekä älyllisesti että hengellisesti. Äly tunnistaa korkeamman luonnon ja edustaa hengellisesti jumaluuden ja ihmisyyden yhdistymistä. Jumaluus voi yhdistyä ihmisyyteen vain silloin, kun alempi luonto on ristiinnaulittu ja kuollut. Totuuteen juurtuminen älyllisesti ja hengellisesti edustaa sinetöidyksi tulemisen kokemusta. Taberan tulet edustavat vehnän ja lusteiden lopullista erottamista siinä Kristuksen työssä, jossa hän nostaa esiin niiden sadan neljäkymmenenneljän tuhannen temppelin.

Yhdeksäs koetus on Mirjamin ja Aaronin kapina, josta kerrotaan 4. Mooseksen kirjassa 12. Tämä ylläke ei ollut toisenlainen kuin Koorahin, Datanin ja Abiramin kapina tai Minneapoliksen tapahtuma vuonna 1888. Kysymys ei ollut ainoastaan Jumalan sanoman hylkäämisestä, vaan Jumalan valitseman johtajuuden hylkäämisestä.

Niiden johtajien tuomitseminen, jotka hylkäävät paitsi sanoman myös sanansaattajan, edeltää kymmenettä koetusta. Johtajuus ilmenee luopioina juuri ennen sunnuntailakia, joka on kymmenes koetus. Sunnuntailaki vastaa ristiä, ja matkalla ristille, joka on sunnuntailaki, johto valitsi Barabbaan, väärän Kristuksen, sillä ”bar” merkitsee ’poikaa’ ja ”abba” merkitsee ’isää’. Lähestyttäessä ristiä (sunnuntailakia) tai Kadesia johto ilmentää täyteen puhjenneen luopumuksen valitsemalla väärän Kristuksen ja lausumalla myös suoraan maallisille viranomaisille, ettei heillä ole kuningasta, vaan keisari.

Seitsemäs, kahdeksas ja yhdeksäs koe määrittävät sinetöimisprosessin, mutta havainnollistus on otettu tyhmistä neitsyistä. Kymmenes näistä kokeista oli Kaadeksen ensimmäinen kapina, joka on esikuva vuodesta 1863. Vuodesta 1846 alkaen heprealaiset tuotiin Siinaille vastaanottamaan laki. Kymmenen käskyn kaksi taulua ovat Jumalan liittosuhteen vertauskuva muinaiseen kirjaimelliseen Israeliin nähden, ja Habakukin kaksi taulua ovat nykyajan hengellisen Israelin liittosuhteen vertauskuva. Toinen taulu esitettiin vuonna 1850, ja aivan kuten muinainen Israel vannoi pitävänsä lain, vuoteen 1856 mennessä annettiin viimeinen koe, jonka esikuvana olivat vakoojat vierailemassa luvattulla maalla. Se enemmistön käsitys, johon päädyttiin niiden seitsemän vuoden aikana vuodesta 1856 vuoteen 1863, oli, että Laodikean erämaa oli se paikka, jossa he toivoivat kuolevansa.

Ajanjaksoa 1844–1863 esikuvittaa ajanjakso, joka alkaa kasteella Punaisella merellä ja päättyy toiseen kasteeseen Jordanjoessa, siinä samassa paikassa, jossa Jeesuksesta myöhemmin tuli Kristus, kun Johannes kastoi Hänet. Kaste Punaisella merellä osoitti liittosuhteen muinaisen Israelin kanssa. Tuo suhde alkoi avioliitolla, joka samalla käynnisti kymmenvaiheisen koetuksen. Heidät vietiin sitten Siinaille, ja he lupasivat pitää Hänen lakinsa, mutta eivät pitäneet; ja sitten he epäonnistuivat kymmenennessä ja viimeisessä koetuksessa ensimmäisessä Kadesin kapinassa. Neljäkymmenen vuoden jälkeen, ja toisen, suuremman Kadesin kapinan jälkeen, he astuivat Luvattuun maahan tulemalla kastetuiksi Jordanjokeen.

Kaikki kasteen tienviitat ovat sidoksissa liittoon. Oomegan ja toisen Kadesin historia on yhdenmukainen ensimmäisen, alfa-Kadesin historian kanssa. Mooseksen omegakapina oli paljon

suurempi kuin kokonaisen kansakunnan kapina Kadesin alfa-kapinassa. Oomega on aina suurempi. Nämä molemmat kapinat yhdessä edustavat Jesajan oppineiden ja oppimattomien kapinaa, niiden, jotka kieltäytyvät astumasta myöhemmän sateen sanoman lepoon.

Kolme kastetta (Punainenmeri, Jordanjoki ja Jordanjoki), ensimmäinen Mooseksen ja viimeinen Kristuksen; näin Mooses on alfa ja Kristus omega. Ensimmäisen ja kahdennenkymmenennen toisen heprealaisen aakkosen kirjaimen välissä oleva kirjain, kolmastoista kirjain, liitettynä ensimmäiseen kirjaimeen ja tämän jälkeen viimeiseen, kahdenteenkymmenenteen toiseen kirjaimeen, muodostaa heprealaisen sanan ”totuus”. Keskimmäinen kaste oli Jordanjoki ja Kades. Ensimmäistä kastetta Punaisessameressä seurasi kaste Jordanilla. Mutta ensimmäinen kaste Jordanilla siirrettiin neljälläkymmenellä vuodella toiseen Kadesin-käyntiin ja Jordanin varsinaiseen kasteeseen asti. Kolmas kaste, joka edusti juutalaisten etsikkoaikaa, oli tullut, kun Kristus alkoi työnsä liiton vahvistamiseksi yhdeksi viikoksi Danielin yhdeksännen luvun ja kahdennenkymmenennen seitsemännen jakeen täyttymykseksi, ja se oli tuomion hetki muinaiselle Israelille.

Ensimmäinen kaste Punaisellamerellä on ensimmäisen enkelin sanoma, ja kaksi käyntiä Kadesissa edustavat ”kahdentumista”, sillä ensimmäisellä käynnillä Kadesissa ja Jordanjoella kuvataan Jumalan liittokansan kapina, ja toisessa Kadesissa ilmenee johtajuuden kapina. Kades ja nämä kaksi käyntiä edustavat toisen enkelin sanoman kahdentumista, jossa kaksi luokkaa tulevat ilmi, ja molemmat luokat esitetään sekä kansalaisten että myös johtajuuden kautta. Kristuksen kaste on kolmannen enkelin sanoma, jolloin vehnä ja luste erotetaan toisistaan, niin kuin muinainen Israel erotettiin kristillisestä morsiamesta, jonka Kristus nai muinaisen Israelin tuomion hetkellä.

Ajanjakso vuodesta 1844 vuoteen 1863 on Punaisestamerestä ensimmäiseen kapinaan Kaadeksessa. Vuosi 1844 on Punaisenmeren ylitys, vuosi 1846 on manna, sapatin koetuksen vertauskuva, jonka Whitet läpäisivät vuonna 1846, kun heidät vihittiin avioliittoon. Vuonna 1849 Herra ojensi kätensä toisen kerran kootakseen kansansa. Hän oli koonnut heidät ensimmäisen enkelin sanoman aikana, kun ensimmäinen Habakukin tauluista tuli historiaan, ja toinen taulu oli tarkoitettu samaa tarkoitusta varten.

Omega-vuoden 1850 taulun oli määrä koota ja koetella, sillä juuri niin alfa-vuoden 1843 taulu teki. Ensimmäisellä enkelillä oli taulu, ja myös kolmannella enkelillä oli taulu, sillä ensimmäinen on alfa ja kolmas on omega. ”Kaksi taulua” ovat ensimmäisen ja kolmannen enkelin tienviittoja — eivät toisen. ”Taulujen” profeetallinen ajanjakso alkaa virheen sisältävällä taululla ja päättyy tauluun, jossa ei ole virhettä. Näiden kahden taulun välinen historia on toisen enkelin historiaa, jolloin kartta pannaan syrjään vuoteen 1850 asti.

Sen jälkeen kun vuosi 1843 päättyi 19. huhtikuuta 1844, vuoden 1843 kartta pantiin syrjään, sillä se oli tuolloin virheellisesti ennustanut vuoden 1843. Ajanjaksolla 19. huhtikuuta 1844 vuoteen 1850 asti ei ole Habakukin taulua. Toisen enkelin historiassa ei ollut karttaa, ja—Babylon kukistui. Alfa on taulu, oomega on taulu, ja niiden välissä on Babylonin kukistuminen; kapinan vertauskuva, joka liittyy siihen ajanjaksoon, jolloin ei ollut taulua. Habakukin taulujen historiallinen ajanjakso kantaa totuuden tunnusmerkkiä.

Vuotta 1850 esikuvasi Siinai ja lain antaminen. Tätä tapahtumaa muistettiin helluntaina, jolloin kaksi heilutusleipää nostettiin ylös. Heilutusleipien ylösnostamisen prosessia kuvaavat taulun painaminen ja esille saattaminen toukokuussa 1842 sekä vuoden 1849 historia, jolloin toinen taulu valmistettiin, ja vuosi 1850, jolloin se oli saatavilla. Tätä ajanjaksoa edustaa Kristuksen linjassa ne viisikymmentä päivää hänen ylösnousemuksestaan helluntaihin, ajanjakso, joka jakautuu neljäänkymmeneen päivään, joita seuraa kymmenen.

Vuonna 1849 Kristus ojensi kätensä toisen kerran, ja vuonna 1850 Habakukin toinen taulu oli saatavilla, ja Kadesiin johtanut koetusprosessi eteni. Vuonna 1856 muinaisen Israelin kymmenestä koetuksesta viimeinen saapui, kun liikkeen aikakausjulkaisussa julkaistiin uutta valoa Millerin perustavanlaatuisesta profeetallisesta ilmoituksesta. Kahdentuhannen viidensadan kahdenkymmenen profeetallisen päivän ajan, vuodesta 1856 vuoteen 1863, vakoojat menivät vakoilemaan maata. Vuonna 1863 he valitsivat uuden johtajan viemään heidät takaisin Egyptiin.

Jatkamme näiden totuuksien käsittelyä seuraavassa artikkelissa.

”Näyssä, joka annettiin minulle Bordovillessa, Vermontissa, 10. joulukuuta 1871, minulle osoitettiin, että mieheni asema on ollut hyvin vaikea. Huolen ja työn paine on ollut hänen päällään. Hänen veljensä palvelustyössä eivät ole joutuneet kantamaan näitä taakkoja, eivätkä he ole arvostaneet hänen työtään. Häneen kohdistunut jatkuva paine on rasittanut häntä sekä henkisesti että ruumiillisesti. Minulle osoitettiin, että hänen suhteensa Jumalan kansaan oli eräissä suhteissa samanlainen kuin Mooseksen suhde Israeliin. Moosesta vastaan oli nurisijoita, kun olosuhteet olivat vastoinikäymisiä, ja häntäkin vastaan on ollut nurisijoita.”
Testimonies, osa 3, s. 85.